

Sjaakie Plu, De Diamantendief

Komische thriller in drie bedrijven
voor kinderen (ook ouderen) vanaf 8 jaar

door

WOLF ENGEL

TOONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SJAAKIE PLU, DE DIAMANTENDIEF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WOLF ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

LODEWIJK VAN HAEMSTEDÉ; een kasteelheer

SOPHIE; zijn vrouw

DOROTHEE; zijn dochter

JACOBUS; de huisbediende

JONKHEER UDO VON ZAPFELSTEIN; een huwelijkskandidaat

PETER PRONK; de geliefde van Dorothee

ROSA VAN ROSSUM; eigenaresse van hotelketen/inspecteur van politie

ALEX VAN HAVER; makelaar/ commissaris van politie

(De huisbediende kan door een vrouw worden gespeeld)

DECOR:

Het stuk speelt zich af in één van de kastelen in het oosten van het land. We zien de salon met rechtsachter een trap naar de eerste verdieping. Linksachter een deur naar de vestibule. Rechts midden nog twee deuren terwijl onder de trap zich een kelderdeur bevindt. Het meubilair is versleten. Eettafel met stoelen helemaal rechts, zitbank met salontafel links. Div. fauteuils. Schilderijen aan de muur waaronder rechts een schilderij met erachter een kastje met deurtje.

Eerste bedrijf; speelt in het voorjaar op een ochtend.

Tweede bedrijf; enkele uren later.

Derde bedrijf; de volgende nacht.

EERSTE BEDRIJF

Aan het ontbijt zitten Lodewijk van Haemstede en zijn vrouw Sophie van Haemstede, geboren Bredelo. Lodewijk leest de krant en is nauwelijks zichtbaar. Sophie smeert een toastje. Samen drinken ze thee. Na een tijdje zwijgen, begint Sophie het gesprek.

SOPHIE: Lodewijk!

LODEWIJK: *(sist tussen zijn tanden)* Tsss, tsss, tsss! Nou, nou, nou!

SOPHIE: Lodewijk!

LODEWIJK: Tsss, tsss, tsss!

SOPHIE: Lodewijk, moet je nou eens naar me luisteren.

LODEWIJK: Nee toch, nee toch, tsss, tsss, tsss!

SOPHIE: Wat heb je toch met dat tsss, tsss, tsss?

LODEWIJK: Hoe is het mogelijk, tsss, tsss.

SOPHIE: Hoe is wat mogelijk, tsss, tsss, tsss?

LODEWIJK: Tsss, tsss, je gelooft je ogen niet, tsss, tsss!

SOPHIE: Als ik mijn oren moet geloven, dan zit je ergens achter die krant te sissen als een waterketel. En als ik mijn ogen moet geloven dan zie ik al een kwartier niets anders dan een krant. Echt gezellig, zo'n ontbijt met jou.

LODEWIJK: Het is gewoon waanzinnig, ttonge, tjonge, tsss, tsss!

SOPHIE: Je maakt me wel nieuwsgierig, zeg.

LODEWIJK: Sjaakie Plu is ontsnapt!

SOPHIE: Sjaakie Plu? Wie is in hemelsnaam Sjaakie Plu?

LODEWIJK: Sjaakie Plu, de juwelendief! De beruchte diamantensmokkelaar! Die is nu op vrije voeten!

SOPHIE: Nou herinner ik me wat. Jij was aan het rummy-cuppen bij tante Julia. Woensdagavond was altijd jouw rummy-cup avond in dat oude kasteel van haar, waar om middernacht alle spoken beginnen te klappertanden.

LODEWIJK: Precies, ja. Maar toen hoorde ik dat gerammel al om elf uur en toen dacht ik, daar is iets niet pluis.

SOPHIE: En toen belde je de politie.

LODEWIJK: Ja, gelukkig had ik me zelf nog in de hand om niet te gaan kijken. Het kostte me wel al mijn zelfbeheersing, maar ik dacht, Lodewijk, je weet nooit wat zo'n inbreker je aandoet.

SOPHIE: En de politie heeft toen de inbreker ingerekend.

LODEWIJK: Juist ja. En later las ik in de krant dat hij Sjaakie Plu heette.

SOPHIE: En nu is hij weer vrij? Overal ontsnappen ze tegenwoordig.

LODEWIJK: Volgens de krant moet hij hier in de bossen zitten. Hij is heel gevaarlijk.

SOPHIE: Allemaal zijn ze gevaarlijk, die dieven en inbrekers.
LODEWIJK: Maar Sjaakie Plu is heel, heel erg gevaarlijk.
SOPHIE: En waarom is hij heel, heel erg gevaarlijk?
LODEWIJK: Omdat Sjaakie Plu nooit zonder zijn paraplu uitgaat.
SOPHIE: Dat is gevaarlijk, zeg! Vooral bij helder blauwe hemel met geen wolkje aan de lucht.
LODEWIJK: Zijn paraplu schijnt een heel bijzondere punt te hebben.
SOPHIE: Zo ken ik er bij de HEMA nog een paar.
LODEWIJK: De punt, schrijven ze hier, is niet alleen scherp maar ook hol. Als hij een erg grote hekel aan iemand heeft, dan drukt hij op een knop en als hij ermee steekt, komt er tegelijk ook vergif uit.
SOPHIE: En met maar een beetje hekel, steekt hij dan zonder?
LODEWIJK: Dat is de politie niet bekend.
SOPHIE: Wat een enge man. Ik hoop hem nooit te ontmoeten.
LODEWIJK: Maar dat is nog niet alles. De paraplu schijnt ook een heel bijzonder handvat te hebben.
SOPHIE: Mijn hemel, ik dacht er al vanaf te zijn. Een bijzonder handvat, zeg je? Als het vergif niet werkt, dan slaat hij zeker er nog eens flink op los. O, ik geloof dat ik mijn bed weer opzoek en diep onder de dekens kruip. Lodewijk, je maakt me bang. Stel dat hij bij ons zijn slag wil slaan!
LODEWIJK: De politie zal hem zeker weer te pakken krijgen. Overigens, dat handvat van die bewuste paraplu is alleen maar hol.
SOPHIE: Ook dat nog. Holle handvaten klinken het hardst!
LODEWIJK: Holle vaten klinken het hardst. Het is niet: holle handvaten die het hardst klinken. Overigens smokkelt hij in dat handvat de gestolen diamanten het land uit.
SOPHIE: Mijn god, dan is het aju paraplu met alle diamanten. Ik ben blij dat onze diamanten uit de erfenis van tante Esmeralda zo veilig in dat kastje achter dat schilderij zijn opgeborgen. Niemand weet dat gelukkig.
LODEWIJK: Behalve onze huisknecht Jacobus. Maar die is volkomen betrouwbaar.
SOPHIE: Ook al hebben we het soms moeilijk om rond te komen, onze familieschat moet bewaard blijven. Daar mogen we nooit aankomen. Die diamanten blijven het bezit van de Haem-stede's, dat heb ik tante Esmeralda moeten beloven nog voor-dat ze de de laatste adem uitblies.
LODEWIJK: Natuurlijk, lieve Sophie, daar komen we nooit aan. En ook geen dief met een paraplu, al is hij nog zo slim.
SOPHIE: Als we maar zorgen dat alle deuren 's nachts goed op slot zijn...

LODEWIJK: En alle ramen dicht...

SOPHIE: En de alarminstallatie aan...

LODEWIJK: Het buitenlicht mogen we niet vergeten...

SOPHIE: De voordeur moet op de ketting...

LODEWIJK: Onze bulldoggen natuurlijk los van de ketting...

SOPHIE: Al jouw vossenklemmen moet je op scherp zetten...

LODEWIJK: En de jachtgeweren breng ik naar de slaapkamer...

SOPHIE: Jouw pistool leg ik op het nachtkastje...

LODEWIJK: Ik toets het alarmnummer in in al onze telefoons, dan hebben we dat alvast in geval van nood.

SOPHIE: De bewakingsdienst moet natuurlijk gewaarschuwd worden. Je weet maar nooit.

LODEWIJK: Ik heb gehoord dat vandaag een nieuwe diensbode moet komen. Is dat juist?

SOPHIE: Ja, Lodewijk. Vandaag moet er iemand komen. Het bemiddelingsbureau beweert dat ze heel betrouwbaar moet zijn. Maar je weet nooit wat die lui sturen. Soms sturen ze inplaats van een dienstbode een huisknecht, alleen omdat ze hem kwijt willen. Maar er is nog iets.

LODEWIJK: Ja, en?

SOPHIE: Onze dochter Dorothee.

LODEWIJK: Wat is er met haar?

SOPHIE: Ik heb gehoord dat ze gecharmeerd is, wat zeg ik, heel, heel erg verliefd is op iemand die niet tot onze kringen behoort.

LODEWIJK: Ze scharrelt?

SOPHIE: Lodewijk toch! Waar heb je die uitdrukking vandaan? Kippen scharrelen, maar niet onze dochter! Ze heeft omgang met iemand van de lagere stand, iemand die bij ons niet thuis hoort. Nee, wij moeten ervoor zorgen dat ons adelijk bloed zuiver blijft. Daarom, lieve Lodewijk, moet onze Dorothee op zijn minst met een jonkheer trouwen.

LODEWIJK: Natuurlijk. Alleen de adel kan ons nog redden en liefst adel met veel geld.

SOPHIE: Wat dacht je van de Duitse kasteelbezitters?

LODEWIJK: De Oostenrijkse landadel is ook in trek.

SOPHIE: En daarom moet jij, Lodewijk, als vader van Dorothee, een ernstig gesprek onder vier ogen met je dochter hebben, over de rechten en plichten van onze adelstand. Ik vergat je nog te zeggen dat ik het G.G.H.K. allang heb ingeschakeld.

LODEWIJK: Het G.G.H.K.?

SOPHIE: Ja, dat is het huwelijksbureau voor mensen zoals wij. "Gelukkig Getrouwd in Hoge Kringen" is een heel bekend bureau. Het

heeft relaties over de hele wereld. Duitse landjonkers zijn tegenwoordig erg in trek, zeiden ze. Ze zouden iemand sturen voor nadere kennismaking. Als hij niet bevalt dan kan hij binnen 14 dagen geruild worden, als we het bonnetje maar bewaren.

LODEWIJK: *(weer achter de krant)* Hm, hm. *(de huisknecht op met dienblad)*

SOPHIE: Ja, Jacobus?

JACOBUS: De post, mevrouw. Vandaag maar één brief.

SOPHIE: Dank je, Jacobus.

JACOBUS: Tot uw dienst, mevrouw. *(af)*

SOPHIE: *(opent de brief en leest)* Hééé, tsss, tsss, tsss, Lodewijk!

LODEWIJK: *(achter de krant)* Tsss, tsss, tsss, ze hebben hem bijna te pakken!

SOPHIE: Hou op met dat gesis. Hier moet je luisteren! *(Lodewijk staat op en gaat naar een kast. Daar haalt hij een wapen uit: een jachtgeweer of een revolver, het kan ook een degen of ander steekwapen zijn en begint dat uitgebreid te poetsen)*

LODEWIJK: Wat is er nu weer?

SOPHIE: Rosa van Rossum heeft ons een brief gestuurd.

LODEWIJK: Stuur haar dan een brief terug.

SOPHIE: Onmogelijk. Ze komen vandaag en ze blijven logeren!

LODEWIJK: Stuur het G.G.G.H.H.H.K.K. een vrouw voor onze dochter?

SOPHIE: Het is gewoon G.G.H.K. en die hebben nog niemand gestuurd.

LODEWIJK: Mijn god, 't is toch niet weer zo'n oude vrijster met bijbehorend breiwerk, broekrok, wandelschoenen en peper-muntjes?

SOPHIE: Rosa van Rossum bezit alle hotels in het oosten van Groningen. Zij wil met haar makelaar hier een dag of zo blijven.

LODEWIJK: Ken je haar dan?

SOPHIE: Nee. Ze schrijft dat ze met ons zaken wil doen. Ze wil zien of ons kasteel geschikt is voor een eventueel hotel. Daarvoor is een grondig onderzoek nodig, om te kijken wat er misschien verbouwd moet worden.

LODEWIJK: Maar toch niet zonder onze toestemming, zou ik zeggen.

Mooi is dat. Van ons kasteel geen hotel! De camping hiernaast, die wij moeten beheren om rond te komen, is al erg genoeg. *(Dorothee op)*

SOPHIE: Ah, daar is Dorothee. Heb je lekker geslapen?

DOROTHEE: Heerlijk. Goeden morgen, moeder.

SOPHIE: Goeden morgen, mijn dochter. De thee is nog warm.

DOROTHEE: Goeden morgen, vader.

LODEWIJK: Morgen, Dorothee.

SOPHIE: Nou, dan ga ik maar. Ik heb nog veel te doen. Ik zal jullie alleen laten, je vader wil graag even met je spreken. Dat wil je toch, hè

Lodewijk? En dan ben ik maar in de weg.
LODEWIJK: Eh, ja, ja, ik red me wel. Ga nou maar.
SOPHIE: Goed dan. Tot straks. *(af)*
LODEWIJK: Dorothee?
DOROTHEE: *(knabbelt aan een toast en schenkt zich thee in)* Ja, vader.
LODEWIJK: Ik moet eens met je praten.
DOROTHEE: Ja, vader.
LODEWIJK: Zoals je weet, Dorothee, in de wereld heb je standen en standen.
DOROTHEE: Ik snap niet wat je bedoelt, vader. *(kijkt de krant in)*
LODEWIJK: Nou zie je, hoe zal ik het zeggen. Er zijn hoge standen in de wereld, zoals bijvoorbeeld onze adelstand.
DOROTHEE: Ja, vader.
LODEWIJK: En helaas zijn er ook lagere standen, zoals b.v. de eenvoudige burger, die hunkert naar een beetje beschaving.
DOROTHEE: *(ongeïnteresseerd)* Ja, vader.
LODEWIJK: En wij, Dorothee, behoren tot de hoge stand, zoals ik al zei, tot de adelstand. Dat hebben we door alle eeuwen heen zo weten te houden.
DOROTHEE: Ja, vader.
LODEWIJK: En daarom, mijn dochter, is het onze plicht deze erfenis te aanvaarden en weer door te geven aan de volgende geslachten.
DOROTHEE: Waarom, vader?
LODEWIJK: Omdat we nu een keer de dragers van onze cultuur zijn, onze beschaving op deze aarde, van kunst en goede smaak. Wat zou er geworden zijn van onze schilder- en beeldhouwkunst, van onze schrijvers en dichters, van onze geniale ontdekkers en uitvinders, als onze adelstand er niet geweest was?
DOROTHEE: Ik vind dat je overdrijft, vader.
LODEWIJK: Wij beschermen de natuur met onze jachtpartijen op vossen en wilde zwijnen, met onze liefdadigheidsfeesten zorgen we voor de armen.
DOROTHEE: Ja, vader.
LODEWIJK: *(nu echt op dreef)* Wie kent niet onze barm-hartigheid? Zelfs al hebben we tegenwoordig weinig geld, de bede om een aalmoes vindt bij ons altijd een gewillig oor.
DOROTHEE: Ja, vader.
LODEWIJK: En daarom, mijn dochter, is het noodzakelijk dat wij de adel in stand houden. Ons adellijk bloed mag zich niet vermengen met dat van de gewone man.
DOROTHEE: Nee, vader.
LODEWIJK: Fijn dat je er ook zo over denkt. Ik geloof dat je moeder,

voor een nadere kennismaking, een landjonker heeft besteld uit Duitsland of Oostenrijk..

DOROTHEE: Niet nodig, vader. Ik heb al een vriend.

LODEWIJK: Zo, zo, zo, zo. Is hij van adel?

DOROTHEE: Hij is niet van adel maar ontzettend leuk. We lachen er wat af. Met hem is het altijd gieren en brullen.

LODEWIJK: Zo, zo, zo, gieren en brullen. En wat doet hij voor de kost, behalve gieren en brullen?

DOROTHEE: Hij fokt.

LODEWIJK: Hij fokt? Fokt hij misschien paarden?

DOROTHEE: Kippen. Peter is een hartstochtelijke kippenfokker.

LODEWIJK: Hij fokt met hartstocht kippen?

DOROTHEE: Ja, vader, en we gaan trouwen.

LODEWIJK: Mijn dochter gaat met een kippenfokker trouwen! Zo, zo, zo, zo! Geloof maar niet dat ik daarvoor mijn toestemming geef. Hoe haal je het in je hoofd, een kippenfokker! Dat kun je ons en onze stand toch niet aandoen. Die man moet je gewoon vergeten. Uitwissen, wat zeg ik, uitbannen, verdoemen, vernietigen, begraven! Ons bloed, ons dierbare blauwe bloed zal worden bezoedeld door... door... nee, ik krijg die naam niet meer over mijn lippen, dat is teveel!

DOROTHEE: Vader, stel je niet aan. Ik ga trouwen met iemand waarvan ik houd. Die voor mij heel veel betekent. En ik zal zeker niet trouwen met een of andere adellijke kasteelbezitter om, zoals jij beweert, het bloed zuiver te houden. Ze trouwen maar voor de vorm en nemen er dan een vriend of vriendin-netje bij. Dat vind ik maar niks.

LODEWIJK: Ik geloof, mijn dochter, dat je ons veel, veel verdriet zult aandoen, je moeder en mij. Ons hele bezit is bewaard gebleven, wat zeg ik, is zelfs uitgebreid door goede en waardevolle echtverbintenissen! En jij bent nu ook door scholing en opvoeding gereed, om de familietraditie te bewaren en die weer verder aan je kinderen en kleinkinderen door te geven. En dat sta jij nu op het punt te vernietigen. Dat moet ik aan je moeder vertellen, een kippenfokker, een kippenfokker, ik krijg het woord niet door mijn keel, een kippenfokker! Een kippenfokker!! (af)

PETER PRONK: (op. In donker kostuum met bloemen) Eindelijk heb ik je gevonden. Jacobus zei dat je hier moest zitten. O, mijn liefste, mijn allerliefste, wat heb ik je gemist sinds gisteren, wat heb ik naar je verlangd. (hartstochtelijke om-arming) zestien uur, twee-en-dertig minuten en drie seconden heb ik je moeten missen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto